

1. El - jött hoz - zánk az üd - vös - ség,
Jó - ra nincs ben - nünk te - het - ség,

Mely ke - gye - lem - ből á - rad;
E - rőnk hi - á - ba fá - rad.

De a hit Krisz - tus - ra te - kint,

Ki ö - rök ér - de - me sze - rint

Köz - ben - já - ró lett ér - tünk.

2. Mit a törvény rendelt nekünk, / Nem tudtuk betölteni;
S kárhozatot érdemeltünk / Mi, harag gyermekei.
A test és vér nem engedett, / A lélek sirva szenvedett,
S mi vesztünkbe rohantunk.
3. Sóhajtvá horadtuk az igát, / És a haláltól féltünk;
De Isten elküldte Fiát, / Ki emberré lett értünk.
A törvénynek eleget tett, / És a veszélyből kimentett,
Kiengesztelt Istennel.